

af det ærede Medlems Udtalelser, at der endogsaa i en Kommune som Esbjerg, hvor de ellers har Villie til at yde alt, er mange, der baade sulter og fryser. Han kender til det, og saa passer det, sagde det ærede Medlem; men der er nu ogsaa andre, som har en Mening og kender lidt til Forholdene, saa det ærede Medlem maa ikke forlange, at vi skal tro, det er saadan alle Steder. Om det er saadan i Esbjerg, tør jeg naturligvis ikke bestride, men mon der saa ikke ogsaa findes Udveje til at hjælpe dem, der baade sulter og fryser? For øvrigt vil jeg sige, at hvis vi som Maalestok for Lovens Godhed tager, hvad der ydes i Henhold til den, saa ydes der større Beløb efter Aldersrenteloven, end der ydedes efter den gamle Alderdomsunderstøttelseslov; det mener jeg, er en fuldt gyldig Maalestok i denne Henseende, og saa maa Aldersrenteloven dog være bedre end Alderdomsunderstøttelsesloven.

De mange kritiske og, om jeg saa maa sige, storpolitiske Betragtninger, det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck) fremsatte, skal jeg ikke komme ind paa; de var ogsaa mere rettet til den højtærede Minister end til mig som Venstres Ordfører. Jeg vil kun lige sige angaaende det Udtryk, han brugte om den forrige Indenrigsministers Cirkulære, at det var „sørgelig berømt“, at for saa vidt det er forkasteligt at anmode enten de gamle eller andre om at være en lille Smule forsynlige og tænke noget paa Fremtiden — der er meget i vor Tid, som peger i Retning af, at det gælder kun om at tænke paa Øjeblikket, man skal ikke søge at opspare Kapital, ikke tænke meget paa Fremtiden —, var Cirkulæret maaske daarligt, for det gav jo netop Anvisning paa, at man skulde spare lidt til Vinteren til Brændsel; men jeg har nu den modsatte Anskuelse: at det ikke er forkasteligt at anvise Veje til at sørge lidt for Fremtiden.

Det ærede Medlem var glad ved, at Venstre igennem dette erkender, at der kan være Forskel paa Kaarene. Det har Venstre virkelig altid været villigt til at erkende. Venstre er jo gaaet ind paa det Princip, som er udtrykt i Aldersrenteloven, at det almindelige skal være de faste Takster, men der kan være ekstraordinære Forhold, som nødvendiggør en vis Bevægelighed; det er i Aldersrenteloven navnlig udtrykt med Hensyn til Sygdom og lignende, men finder, som jeg allerede har nævnt, ogsaa Udtryk i Lovens § 10, og dette her er i Virkeligheden Udtryk for det samme. Det er derfor slet ikke noget

nyt Princip, Venstre gaar ind paa, men netop en Stadfæstelse af det Princip, der er nedlagt i Aldersrenteloven.

Carl Jensen: Jeg skal fatte mig ganske kort; der er ikke Anledning til at komme dybere ind paa Sagen, naar man er enig om at vedtage Loven. Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) — den højtærede Indenrigsminister har allerede svaret paa en Del af det ærede Medlems Udtalelser —, særlig i Anledning af hans Bemærkning om, at den Kommune, hvor jeg hører hjemme, var særlig velhavende, havde Raad til det o. s. v. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at hans Partifæller i det Byraad, hvor jeg sidder, altid har været enige med os om at gøre det saa godt for de gamle som muligt, og efter de Udtalelser, der faldt i Gaar i det andet høje Ting fra det ærede Medlems Partifælle, er det da ogsaa Meningen, at man fremtidig skal søge at naa til, at de gamle kan faa det saa godt som muligt. Det ønsker vist alle Partier.

Det ærede Medlem var inde paa, at han havde profeteret rigtigt med Hensyn til, at Aldersrenteloven vilde komme til at koste 70 Mill. Kr. Vi er nu ikke deroppe endnu, vi er paa Vej til det, men den højtærede Indenrigsminister har allerede gjort Rede for, hvoraf det Beløb skulde dækkes, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis man ikke forsøger at gøre Forholdene bedre for de daarligst stillede, som nu oppebærer Aldersrente, vil der selvfølgelig ske en Udvandring fra Aldersrenten over til Fattigvæsenet, og jeg vil antage, at det vil blive betydelig dyrere for Kommunerne end at give de gamle en ordentlig Aldersrente.

Det ærede Medlem var forundret over, at jeg havde brugt et Ord som „skulke“. Ja, det bruger man jo altid for ikke at bruge stærkere Ord, naar Talen er om noget, Folk skulde gøre, men ikke gør, og det er det, jeg har sigtet til; der var noget, de Kommuner skulde gøre, men de gjorde det ikke, og saa finder jeg i Øjeblikket ikke noget mildere Udtryk end Ordet skulke.

Det samme ærede Medlem siger ogsaa, at naar en Mand er blevet 63 Aar, kan han udmærket godt bestille noget. Det nægter jeg selvfølgelig ikke, men naar han nu ikke kan faa noget at bestille, er han dog undskyldt. I de allerfleste Tilfælde er det saaledes, at naar en Mand eller Kvinde er naaet op i den Alder og har slidt et